

IN NEDERLAND KUN JE NIET VERDWALEN,

HOOGSTENS OMRIJDEN

Mijn tripjes met de motor kunnen niet ver genoeg van huis zijn. Nederland! Ach, is plat en aan rechte wegen is niks aan. Dat roep ik altijd, zonder er daadwerkelijk veel van gezien te hebben. Tijd om daar verandering in te brengen en een deel van Nederland te ontdekken. Op naar het noorden, naar Noord-Holland.

Het maken van een route was niet eens zo moeilijk. Ik gaf een begin- en een eindpunt in en ziedaar: op 80 procent van de voorgestelde route had ik nog nooit gereden. Of het de mooiste route in die regio was? Geen idee. Dat zien we dan wel weer. En een 'terug-naar-huis-route' heb ik ook niet gemaakt: Utrecht en Eindhoven staan op veel borden, dus verdwalen lijkt me uitgesloten.

Nu heeft die Ducati Enduro van mij maar één echt groot nadeel en dat is het formaat van de twee aluminium zijkoffers. Al heb elk nadeel ook zijn voordeel: niks strak beleid qua bagage, gooi alles er maar in, plek zat. Ongekende luxe voor een motorrijder. Maar ook een enorme valkuil, want voor je het weet sleep je toch je halve huisraad mee. En mag je zelf die loeizware koffers mee naar de kamer zeulen, ook als je eigenlijk maar één of twee nachtjes overblijft. Dat was een leermomentje zullen we maar zeggen, toch maar eens een paar handige binnentassen kopen zodat je niet met twee hutkoffers loopt te sjouwen en je alleen het hoognodige mee hoeft te nemen naar je hotelkamer.

Maar afijn, koffers erop en vertrekken voor mijn ontdekkingsreis door Nederland. Langs de Maas en de Waal naar het noorden. Over dijkes, langs molens en langs heel veel water. Prachtig! Ik heb wel iets met water en schepen, het levert vaak zo'n mooi levend schilderij op vanuit het zadel.

Uiteindelijk op de Veluwe aangekomen. Mooi gezicht, al die bloeiende heide. En ook een totaal ander landschap dan ik gewend ben in Zuid-Nederland. Verder door naar Barneveld, geen kip gezien. Bij Harderwijk daar draai ik de polder in, met het super-vlakke landschap en zijn fameuze rechte wegen. Zo bereiken we de hoofdattractie van vandaag: de dijk Lelystad-Enkhuizen. Een bijzondere ervaring, links en rechts water zo ver je kunt kijken terwijl je rijdt over een stuk opgespoten land. Het opvallendste op de dijk: muggen. Ik heb de ruit een standje hoger gezet, zodat de luchtstroom de meeste muggen over me heen blies, want zo veel muggen in een keer op mijn vizier, dat was niet leuk meer. Bij de volgende stop ontdekte ik ook dat de voorkant van mijn Duc was behangen met muggenlijkjes. Maar ook dat kon de pret niet drukken.

In Noord-Holland aangekomen gaat het via smalle dijkes van circa 2,30 meter breed verder richting eindbestemming. Met mijn koffers meet ik al 1,10 meter. Dat is dus uitkijken. Best leuk dan, zo'n auto die je tegenkomt en die eigenlijk ook niet echt aan de kant wil...

De volgende dag op naar Amsterdam. Over, jawel, dijkweggetjes. Maar ditmaal zonder koffers, die achter zijn gebleven in het hotel. Dit rijdt beter en sneller.

Dwars door Amsterdam, koffie drinken aan het water en dan achter het station langs. Heb ik het muziektheater en de EYE nu ook eens live gezien. Het tram-hoofdstuk heb ik geschraapt... Het was ook veel te warm voor dat gedoe... Laat maar. Buiten Amsterdam gaat de route verder over nog meer dijkes en langs of door dorpjes als Volendam, Edam, Marken en nog veel meer. Het was echt een leuk rondje en volledig anders dan anders, als je vanuit je eigen Limburgse thuisland

vooral gewend bent aan heuvel-landschap en ook de Eifel onder handbereik hebt.

Een bijzondere ervaring, links en rechts water zo ver je kunt kijken

Op weg naar huis kies ik na twee dagen dijken rijden toch voor het gemak van een uurtje snelweg in plaats van een paar uur dijkes. Maar daar kreeg ik toch al snel spijt van.

Vijf banen strak asfalt, waarvan er op deze zondagochtend vier leeg zijn. En dan mag je dus 100 km/uur! Je moet zelfs, want de trajectcontrole is onverbiddelijk en beloont je met een verplichte doneeractie ten bate van de staatskas als je te hard gaat. Dit is toch een beetje een domper, gelukkig hebben we tegenwoordig cruise-control, zodat je niet ongemerkt te hard gaat. En we hebben ook muziek, dat maakt de saai rit vanuit Amsterdam naar het zuiden draaglijk.

In de buurt van Utrecht ga ik even een uurtje aan bij een clubevenement en begroet vele vrienden en kennissen. Gewoon even bijkletsen en genieten van elkaars motor.

Dan is het tijd om zuidwaarts te gaan. Binnendoor dus! Via Beneden-Leeuwen naar het zuiden en vervolgens richting Helmond en Deurne, om uiteindelijk via kleine landwegen thuis aan te komen.

Maar het was een eye-opener, want ik heb ontdekt dat je ook in Nederland heerlijk kunt motorrijden. Heel anders dan ik gewend ben, maar zeker de moeite waard. En voor herhaling vatbaar. Dat gaan we dus vaker doen. Alleen laat ik dan de helft van de bagage thuis, en wellicht zelfs de brede aluminium koffers. Die zijn op de smalle dijkes niet echt handig.

Julia Fontijn